

2000-07-05

Pressmeddelande

Till nyhetschef/redaktionssekreterare

Göran Håkansson Håkan Sandesjö
generaldirektör ordförande
tel. 08/ 728 46 78 tel. 08/ 728 46 76

Gunnar Sommarin
pressekreterare
tel. 08/ 728 46 87
mobil. 070/ 327 22 33

Utlänningsnämnden prövar barn-ärenden från krigets Kosovo

Utlänningsnämnden har i stor sammansättning prövat fyra ärenden som gäller barnfamiljer från Kosovo. Familjerna har åberopat politiska skäl men framför allt humanitära skäl. De humanitära skälen avser främst barnens upplevelser och deras hälsotillstånd.

Tre familjer får stanna i Sverige av humanitära skäl.

I ett fall står Migrationsverkets beslut om utvisning fast. Nämnden har inte funnit att de humanitära skälen är så starka att familjen skall få uppehållstillstånd. Två ledamöter är av annan mening och anser att bör familjen få tillstånd att stanna i Sverige av humanitära skäl.

Utlänningsnämnden fattar vägledande beslut i så kallad stor nämnd. Stor nämnd består av två ordförande, varav en är nämndens generaldirektör, och fyra ledamöter.

Utlänningsnämnden har i alla fyra ärendena delat Migrationsverkets bedömning när det gäller de asylskäl som åberopats. Verket konstaterar i sina beslut att den allmänna situationen i Kosovo för etniska albaner är sådan att majoritet av dessa inte har anledning att känna välgrundad fruktan för förföljelse. I sin prövning av de individuella ärendena har verket inte funnit någon av familjemedlemmarna vara flykting eller skyddsbehövande.

När det gäller prövning av humanitära skäl som avser barn skall alltid hänsyn tas till vad barns hälsa, utveckling och barns allmänna bästa kräver. Uppehållstillstånd kan beviljas om en avvisning skulle skada ett barn allvarligt i dess psykosociala utveckling.

Nämnden har vid sin prövning beaktat att familjerna kommit till Sverige genom svensk myndighets försorg. Detta skedde i nära anslutning till Kosovokonflikten försommaren 1999.

Nämnden bedömer att barnen i tre av familjerna är i känslig ålder och i behov av behandling bl.a. på grund av sina tidigare krigsupplevelser. Samtliga barn går sedan ankomsten till Sverige i olika

former av behandling. Om de inte får adekvat behandling kan allvarliga bestående skador uppstå neurologiskt och på den psykosociala utvecklingen. Möjligheterna till adekvat behandling i hemlandet är begränsade om det ens finns några.

Mot denna bakgrund har Utlänningsnämnden beviljat de tre familjerna permanent uppehållstillstånd.

Mannen i den fjärde familjen har drabbats av stroke i hemlandet för tre år sedan vilket bl.a. medfört aggressivitet mot övriga familjemedlemmar. De påfrestningar familjen utsätts för söker man i görlig mån lösa främst inom ramen för familjen och med stöd av farföräldrarna. Familjen har nära anhöriga i Kosovo. Barnen i familjen undergår inte någon form av behandling på grund av tidigare upplevelser eller av andra skäl även om deras situation inte är problemfri.

Nämnden bedömer i detta fall familjens humanitära skäl inte vara så starka att tillstånd skall beviljas. Hänsyn har då tagits till barnens situation och deras behov.

Två av nämnden ledamöter är av annan mening. De anser att familjen bör få stanna i Sverige av humanitära skäl. Familjefadern är i riskzonen för att utveckla en reaktiv depression som kan utvecklas till ett livshotande tillstånd. De båda ledamöterna finner därför att ett återsändande till Kosovo skulle innebära en försämrad situation för barnen och risk för att de skadas allvarligt i sin psykosociala utveckling.

* * *